

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

**מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה**

נגד

הנאשם:

דוד דניאל אמסלם

בשם המאשימה:

**עו"ד אלמוג בן חמו, עו"ד שיר זהבי
עו"ד רויטל קוצר**

בשם הנאשם:

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו מיום 19.7.20 בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). ביום 12.10.21 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, זאת לאחר שהתקבלו 4 תסקירי מבחן (שבסופם המלצה להאריך מאסר על תנאי בן 9 חודשים, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולהטיל עליו לבצע 80 שעות שירות לתועלת הציבור) וחוות דעת הממונה על עבודות שירות שמצאה את הנאשם מתאים לעבודת שירות במגבלות.

כתב האישום

1. עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום ניהלו הנאשם והמתלוננת קשר זוגי, שלאחריו ניהלה המתלוננת קשר זוגי עם המתלונן. במהלך 3 ימים בין המועדים 17-19.11.19, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מהקשר הזוגי בין המתלוננת למתלונן, איים הנאשם לפגוע בגופו של המתלונן, בסדרת מסרונים ששלח לטלפון של המתלוננת, בהם כתב, בין השאר [שגיאות במקור בכל הציטוטים שיובאו להלן – ג"א]: "עוד עשרים דקות יש אנשים אצלו במלון ואני לא יהיה אחראי... ששלא תגידי שלא אמרתי... אם רוצה להציל חיים שלו תורידי חסימה... לא הבטחתי כלום אמרתי אם את רוצה להציל חיים תורידי אבל לוקח לך שעה להחליט כול שניה היא קריטית... והערבים שלי באילת בדרך לקלאב הוטל לזיין אותו... שוחטים אותו חיי היום... חיי חד משמעית הוא מתתת... הוא מת... יודעת מה זה כריתת ראש. זה מה הולכים לעשות לו... זה מה הולך לקרות לו... חוסר כבוד מוביל למוות בטוח... האנשים שלי לא ישחטו אותו מול כולם במלון מחכים לו בפינה שקטה כבר ראו אותו ועקבים אחריו".

ביום 18.11.19 בסמוך לשעת חצות, איים הנאשם לפגוע בפרטיותה ובשמה הטוב של המתלוננת, בכך ששלח לה מסרונים בהם כתב, בין היתר: "כול התמונות שלך עולים גם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

לטלגרם". כששאלה המתלוננת באילו תמונות מדובר, השיב לה הנאשם: "ציצי שלך סרטון שלך מוצצת וקצת תמונות שלנו בעירום כמובן... עכשיו הנאצי שבתוכי יוצא... מה נעלה קודם לטלגרם... בהצלחה אחרי היום לא תרצי בכלל לצאת מהבית".

ביום 17.11.19 התקשר הנאשם מספר פעמים למתלונן, ואיים בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "חברים שלי כבר מצאו אותך חברים שלי כבר מצאו אותך באילת חברים שלי שישבו איתי חברים שלי שישבו איתי בכל דרך לך את העצמאות עכשיו טוב מאוד באיזה מלון למצוא אותך... וואלק אחי תקשיב לי טוב טוב אתה מתעסק עם וואחד ערבים הולכים לשחוט אותך עצמות היום... קלאב הוטל אילת זכרנו לברכה אילת היום עולה באש בגללך אחי איך אני איתך".

ביום 17.11.19 שלח המתלונן לנאשם הודעה כתובה: "תקשיב טוב טוב יבן זונה עוד מילה אחת שלך לכיוון שלי/הדר/למשפחה של אחת מאיתנו אתה תיכנס למקומות כל כך גרועים אז תרגיע ישרמוטה". בהמשך לכך שלח הנאשם למתלונן הודעות קוליות בהן איים לפגוע בגופו של המתלונן ובשמו הטוב: "הופה אתה מאיים אני שם עלייך זין גדול גדול שם עלייך אז תהיה גבר עוד ניפגש פנים מול פנים תהיה גבר אני ואתה לבד בלי אנשים בלי כלום בלי סכינים ותראה מי שובר את הלסת של מי חתיכת אפיס ישרמוט פי עלייך תהיה גבר... עכשיו הפרסום של המודעה שלך פה בקבוצות הנכונות יכול להרוס את השם שלך אתה יודע את זה הא".

תסקירים לעונש

2. כאמור, הוגשו 4 תסקירים. הנאשם כבן 35, השלים 12 שנות לימוד, גרוש ואב לשני ילדים, מתגורר ביחידת דיור בבית הוריו, מתקיים מקצבת נכות מהביטוח לאומי בשל מצבו הקוגניטיבי והנפשי. עד תחילתה של מגפת הקורונה עבד חלקית בהגברה ותקליטנות. מאבחונים שנעשו לנאשם בצעירותו עלה כי הוא מתפקד ברמה שכלית גבולית, בעל הפרעת אישיות גבולית ונטייה להתנהגות אנטי חברתית. עוד עלה כי לאורך השנים התקשה בלימודיו, סבל מקשיי קשב וריכוז, לקויות דיבור, בעיות התנהגות, נטייה לאימפולסיביות וקושי ביצירת קשרים חברתיים. בגיל 15 הסתבך לראשונה בפלילים בביצוע עבירות אלימות, לא גויס לצבא ושוחרר בגין אי-התאמה. לחובתו 7 רישומים פליליים מהשנים 2001-2017 בגין מגוון עבירות אלימות, איומים ורכוש, ובשנת 2017 ריצה עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים. הנאשם סיפר כי במהלך מאסרו חווה טראומה שהחמירה את מצבו הנפשי. עוד עלה כי הנאשם סבל משך שנים רבות מהתמכרות לסמים ומבעיות בתחום האלימות הזוגית. הוא טופל בעבר ב"בית חוסן", שמר לכאורה על ניקיון

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

מסמכים, ושיתף פעולה באופן חלקי עם הליך טיפול במרכז לאלומות במשפחה. חרף האמור, הנאשם העיד על עצמו בפני קצינת המבחן כי בפועל לא שמר (אז) על ניקיון מלא מסמים, וכי פנה לשימוש בסם מסוג "נייס גיא" שאינו מתגלה בבדיקות שתן לאיתור סמים.

בכל הנוגע לביצוע העבירה, הנאשם הודה במיוחס לו, אך הפחית מחומרת מעשיו והצדיק אותם כתגובה לאלומות מילולית שהופנתה כלפיו לטענתו על ידי המתלונן. באשר להליך הטיפול, בשני התסקירים הראשונים ניכר היה כי הנאשם נעדר בשלות ומוטיבציה לערוך שינוי מהותי בחייו ולהתמסר להליך טיפולי. בהמשך הדרך התמונה השתנתה. בחודש ינואר 2021 השתלב הנאשם בטיפול ביחידה להתמכרויות "בית חוסן", וחזר למעקב פסיכיאטרי ולטיפול תרופתי. מהתסקיר האחרון מיום 3.10.21 עולה כי הנאשם מתמיד בהגעה למפגשים, ומשתף פעולה עם התוכנית הטיפולית בהתאם ליכולותיו הקוגניטיביות. כן נותן באופן עקבי בדיקות שתן נקיות משרידי סם ומקפיד על קבלת טיפול פסיכיאטרי. קצינת המבחן התרשמה מהתקדמות ניכרת ביכולתו של הנאשם להכיר בנזקקותו ולהמשיך בתהליך הטיפול. בירור עם המתלוננת העלה כי הנאשם נמנע מקשר כלשהו עמה. להערכתה של קצינת המבחן, גזירת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, עלולה לפגוע בתהליך הטיפול, לחשוף את הנאשם פעם נוספת לסביבה עבריינית ולהביא לנסיגה במצבו. משכך נתנה המלצתה כמפורט לעיל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת האיומים והיקפם, על הפגיעה הקשה בשלוות נפשם של המתלוננים, בביטחונם האישי ובזכותם לכבוד, ועתרה לקבוע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר, תוך שהפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה. היא סקרה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1), את הרשעתו משנת 2017 בעבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו דאז ואם ילדיו, בגינה נדון למאסר בפועל למשך שנה (תוך הפעלה של מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף) ולמאסר על תנאי בן 9 חודשים, בר הפעלה בהליך דנן (ע/2), כזה שלא הרתיע את הנאשם מלשוב על מעשיו הרעים. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, להפעיל בחופף את עונש המאסר המותנה, ולאפשר ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. לזאת ביקשה להוסיף מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.

בפתח הדיון העיד אביו של הנאשם, מר שמעון אמסלם, אשר אימץ את הנאשם כתינוק בן יומו, השלישי מבין ארבעה ילדים שאימץ האב. מעדותו ניכר כי מדובר באדם מיוחד ואוהב, שעושה כל חייו על מנת לסייע לבנו ולקדמו ככל הניתן, ומתמיד בכך גם עתה וחרף גילו המתקדם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

(75). במהלך עדותו הגישה ההגנה אסופת מסמכים רפואיים, נפשיים והתפתחותיים באשר לנאשם (ענ/1), וניכר כי חלקם לפחות נסקר ע"י קצינת המבחן. האב סיפר על בעיות התפתחותיות שהתגלו אצל הנאשם מינקות, קשיים נפשיים, אבחונים אינספור שעבר, תהליכים מול הביטוח הלאומי, שם הוכר כנכה ומקבל קצבה מלאה (100%). לדבריו, בשנה האחרונה לאחר המאסר (שם חווה הנאשם אירועים קשים וטראומתיים) השתנה הנאשם לטובה, מקבל טיפול פסיכיאטרי קבוע ומשתתף ב"בית חוסן" במשך שתיים בשבוע. הנאשם עבר לדבריו "שינוי טוטאלי, אדם אחר". כיום הוא מתפקד, נפגש עם ילדיו, עובד מדי פעם.

ב"כ הנאשם לא חלקה על כך שהנאשם ביצע עבירות איומים קשות וחמורות, והכירה בכך שעמדתה של המאשימה "נשמעת עמדה הגונה". אלא שלטענתה, דווקא חוסר הפרופורציה של האיומים אותם לא מסוגל היה הנאשם לממש, כלפי בת זוג עמה היה בקשר שבועיים בלבד עובר לאירועים, והותרתם של המסרונים במכשיר הטלפון שלו מבלי שטרח למוחקם, כל אלו מלמדים על כך שמדובר ב"מלל לא תקין, לא נורמאלי, של מי שלא מצוי בנורמה". לטענתה, מהמסמכים שהוגשו בענינו של הנאשם ניתן ללמוד כי האיומים בוצעו על רקע מצבו הקוגניטיבי והנפשי המורכבים. המאסר בן השנה אותו ריצה הנאשם, נתן בו את אותותיו, במיוחד לאחר חוויות קשות שעבר שהביאו להתדרדרות במצבו. זו הפעם הנאשם הוא שפנה ביוזמתו ל"בית חוסן" ולטיפול נפשי, מתמיד בהם, משתף פעולה עם שירות המבחן, ומצוי כיום במקום שונה לחלוטין מכפי שהיה עובר לתהליך הטיפול, תוך שהוא מקפיד להימנע מקשר עם המתלוננים. ב"כ הנאשם הפנתה להערכתה של קצינת המבחן, לפיה גזירת עונש מאסר, גם אם בעבודות שירות, תגדע את הרצף הטיפולי ותביא להתדרדרות במצבו של הנאשם. היא הפנתה לאבחון מקצועי ולחוות דעת פסיכולוגית (ענ/1), והוסיפה כי להערכתה לא יוכל הנאשם להתמיד בביצוע עבודות שירות. לשיטתה, מתן אפשרות לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי היא אינטרס ציבורי חשוב לא פחות מזה של השתת עונש שיהלום את חומרת העבירה. משכך ביקשה לאמץ את עמדת שירות המבחן, והציעה להגדיל את היקף צו השל"צ על מנת לאזן את התוצאה העונשית עם חומרת העבירות.

הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי חלק מהמעשים לא היו בשליטתו, העיד על עצמו כמי שמתמודד עם בעיות נפשיות, נעזר בטיפול פסיכיאטרי ומטופל ב"בית חוסן" בשליטה כבעסים ובטיפול פרטני. בפנייה ישירה אל בית המשפט הוסיף כי: "אם תשאל אותי כבוד השופט, אני עושה דרך יפה".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

דיון

4. אין מחלוקת של ממש בין הצדדים בדבר חומרתם של האיומים וחריגותם, כמו גם על כך שברגיל שומה היה להשית על הנאשם עונש מוחשי שיהלום את היקפם של האיומים ועוצמתם, לרבות הפנייתם כלפי שני נמענים שונים. ב"כ הנאשם לא טענה במישורין כנגד מתחם העונש שביקשה המאשימה לקבוע, ומיקדה טיעונה בבקשתה לחרוג לקולה מן המתחם משיקולי שיקום, באופן שיאפשר לאמץ את המלצת שירות המבחן. משכך ומבלי להכביר מילים אומר כי אכן, ריבוי האיומים, התפרשותם על פני 3 ימים, תוכנם החריג והקשה, והפנייתם כלפי שני מתלוננים – אלו מצדיקים קביעת מתחם שתחתיתו ברגיל במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, וחלקו העליון לא יפחת מ-15 חודשי מאסר בפועל.

5. מנגד, נתוניו הקוגניטיביים והמנטליים של הנאשם, אלו שמצדיקים לטענת ההגנה לחרוג לקולה מן המתחם ולאמץ את עמדת שירות המבחן, מחייבים לקבוע בזהירות, בראש ובראשונה, את מתחם העונש עצמו. כידוע, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, כלומר, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש. בקביעת המתחם בית המשפט איננו רשאי להסתפק בבחינת המעשה, אלא מחויב לבחון, בין השאר, את הנסיבות שהביאו את העושה לביצוע העבירה, תוך איזון בין המרכיבים. ובמילותיו של המחוקק בסעיף 40ט לחוק העונשין: "(6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו; (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה; (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1".

חוות הדעת שהוגשו על ידי ההגנה (ענ/1) מלמדות על נאשם מונמך מאוד מבחינה קוגניטיבית, אשר מתפקד ברמה שכלית גבולית (חוות דעת פסיכולוגית), ללא יכולת של ממש להשתלב בשוק העבודה (סיכום אבחון מקצועי). אמנם, מדובר בהערכות שבוצעו לנאשם לפני שנים רבות (2004, 2005), אלא שכוחן יפה גם כיום, בהינתן שנתוני הבסיס של הנאשם עומדים בעינם. הנאשם הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כמי שסובל מפגור גבולי בשילוב הפרעת אישיות גבולית, באופן שהצדיק קביעת דרגת אי-כושר יציבה בשיעור 75% וזיכה אותו בקצבת נכות כללית בשיעור 100%. נתונים אלה בצוותא עם מצבו המנטלי משפיעים במישורין על אופן קביעת מתחם העונש. מנת המשכל של הנאשם מרוחקת מאוד מהנורמה, ובהתאם מידת יכולתו להבין את הפסול במעשיו, כמו גם להימנע מהם. מכאן, הגעתי למסקנה כי בנסיבותיו הייחודיות,

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

החריגות והמונמכות של הנאשם, נכון להעמיד את תחתית מתחם העונש על מאסר צופה פני עתיד, ובהתאמה את חלקו העליון של המתחם על 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

6. בכך לא סגי. עברו הפלילי של הנאשם מכביד. לחובתו הרשעות במגוון עבירות, לרבות אלימות ואיומים, ותלוי כנגדו מאסר על תנאי בן 9 חודשים, בר הפעלה בעניינו. מכאן, עמדתה העונשית של המאשימה נחזית כהגונה ומתחשבת, וב"כ הנאשם הכירה בכך [במאמר מוסגר: בתחילת הדיון טענה המאשימה כי מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה, אך חזרה בה בהמשך – פרו' עמ' 16 ש' 10-11, ש' 23. טוב שחזרה בה. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום לקולה תוך מחיקת 4 עבירות איומים והרשעתו של הנאשם בעבירת איומים אחת, ובהסכמה הופנה לקבלת תסקיר שנועד לבחון, בין השאר, אפשרות להארכת התנאי].

אלא שהנסיבות אינן שגרתיות. תסקירי המבחן שהוגשו מלמדים על תהליך ממושך שעובר הנאשם, הן במישור הטיפולי-התנהגותי, הן במישור הנפשי והן בשמירה על ניקיון מסמים. שילובם של אלו עם התמיכה האינטנסיבית שמקבל הנאשם מהוריו, והתרשמותי מעדותו של האב לפני, הביאו אותי למסקנה כי שיקולי השיקום של הנאשם צריכים לקבל זו הפעם משקל משמעותי בגזירת עונשו. מקובלת עליי טענתה של ב"כ הנאשם לפיה אין מדובר אך באינטרס פרטי של הנאשם, כי אם באינטרס של החברה כולה. הערכתה של קצינת המבחן, לפיה לנוכח מאפייניו של הנאשם גזירת עונשו למאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לחשוף אותו פעם נוספת לסביבה עבריינית ולהביא לנסיגה במצבו, מקובלת עליי ומתיישבת עם מגוון הנתונים שהוצגו בעניינו. אוסיף כי חרף העובדה שהנאשם נמצא על ידי הממונה על עבודות שירות כמי שמתאים לריצוי עונש של עבודות שירות במגבלות, ספק רב בעיניי אם אכן יהיה מסוגל לעמוד בכך, לבטח לאורך פרק זמן ממושך בן 9 חודשים. ממילא אני סבור כי הטלת העונש שביקשה המאשימה תפגע במישורין ביכולתו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפולי המבורך בו הוא נתון כיום.

אם לסכם, אני סבור כי בנסיבותיו של הנאשם; בהינתן פגיעתו הקשה של עונש שייגזר בתוך המתחם (קרי בעבודות שירות) בנאשם, במשפחתו וכפועל יוצא גם בחברה; ובהינתן תהליך השיקום שהחל הנאשם והפרוגנוזה החיובית להמשך הדרך; יש מקום לחרוג לקולה מן המתחם משיקולי שיקום. מקובלת עליי עמדתה של קצינת המבחן, כי ראוי להורות על חידושו של המאסר המותנה לתקופה נוספת, להעמיד את הנאשם בצו מבחן שיחייבו להמשיך בהליך טיפולי, ולגזור עליו ענישה חינוכית בדמות צו של"צ, אם כי לתקופה ממושכת יותר מזו שהציעה. על מנת לשפר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 61633-11-19 מדינת ישראל נ' אמסלם

את סיכויי הצלחת ההליך הטיפולי מצאתי לקבוע כי צו המבחן יינתן אף הוא לתקופה ארוכה יותר מהרגיל.

7. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מורה על חידוש המאסר על תנאי בן 9 חודשי מאסר שנגזר על הנאשם ביום 17.7.17 במסגרת ת"פ 33360-02-17, זאת למשך שנתיים נוספות מהיום.
- ב. הנאשם יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ בתוך שנה מיום שתאושר על ידי בית המשפט. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. צו מבחן למשך 18 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ד. פיצויים בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (עדי תביעה 9, 10). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 10.1.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן, אשר מתבקש להגיש תוכנית של"צ בתוך שבועיים מהיום. תז"פ בהתאם.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ב, 19 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

גילא אבנון, שופט